

Előfizetési árak:

Égész évre 12 frt.
Félévre 6 „
Negyedévre 3 „
Egy órá 1 „
Egyes szám 4 kr.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer Pál könyvnyom-
dája Nagybecskerek, Uri-
utca 276. sz., hová az
előfizetések és a lap szét-
küldésére vonatkozó felszólá-
mlások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban.

Megjelenik mindennap,
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

Az elkeresztelési kérdés.

Nagy-Becskerek, július 15.

A csendes visszavonultságban Ba-
laton-Füreden tartózkodó herceg-
primás a minap vendégül látta
maganál Csáky gróf valias- és köz-
oktatásügyi minisztert. Kohi Medárd
primási titkár a kikötő-hidnál várta
az előkelő vendéget és egyenesen a
katholikus egyház főméltóságú fejéhez
vezette őt a Grand Hotelbe, hol a
hercegprimás az idén is abban a
lakosztályban lakik, melyben még
mint a benedekrendiek főpátpája la-
kott, valamint az egyszerű benedek-
rendi öltönyt is előszeretettel viseli a
biborsapka mellett.

Már kész ugyan a buen-retiro, me-
lyet a kitünő egyházfejedelem az
füredi kápolna mellett építtetett, de
egyrészt a belső berendezésben még
sok a tenni és javítani való, másrészt
sokkal fiatalabb az épület, hogysen
beköltözködhetnék az illusztris háziur
oly gyöngéd és ápolásra szoruló
egészségével. De majdnem naponta
utána néz Vaszary hercegprimás
nyári rezidenciájának, a mi nemcsak
azt bizonyítja, hogy a legfőbb egy-
házfejedelem mindjárt a főhercegek
után következő új rangjában is jó
gazda, hanem fényes bizonyítékát
szolgáltatja kidomborított hazai, nem-

zei érzésének is. A hercegprimás
nem gondol arra, hogy külföldi für-
dőkben keressen üdülést, gyógyulást,
hanem beéri az Isten áldotta hazai
üdülőhelyekkel s fürdőkkel.

A minisztert nagy szívélyességgel
fogadta a hercegprimás, magánál
tartotta ebédre s miután az egész
delutánt bizalmas beszélgetésben vele
töltötte, személyesen lekísérte őt a
kikötő hidhoz, hol gróf Csáky a
„Baross“ gőzösre szállt, a mely Sió-
fokra vitte őt.

A mit a két illusztris államférfi egy-
mással beszélt s a miben megállá-
podott, azt magától érthetőleg nem
lehet közölni; de majd látni fogjuk
abból, a mi az egyház politikai kér-
désben ezentúl történni és abban
maradni fog. Igen: a b b a n m a r a d n i.
Azt hisszük, éppen erre fektethető a
főszűl is a nélkül, hogy félünk
kellene, hogy a tények megczáfolnak,
állithajjuk, hogy a barátságos viszony
Magyarország katolikus egyházának
fővezetése és az államkormány közt
mindenekelőtt abban fog nyilvánulni,
hogy a clerus az ugynevezett elkeres-
telési ügyet nem fogja tovább erőlt-
tetni s az államkormányzat a netaláni
megtörő rendszabályokban meggon-
dolva és kimérettel jár el.

A hercegprimás az ő szelid
és loyális modorában, de azzal a ha-

tározottsággal, melyet a szóban levő
hitelvi kérdésekre való tekintet tesz
kötelességévé, fejtette ki a főrendiház-
ban meggyőződését, kívánságait és
javaslatait és vitva ki a maga szá-
mára az egész püspöki karnak, meg
a jámbor laikusoknak is bámuló el-
ismerését és lelkesült helyeslését. Gr.
Csáky, egy tapasztalt államférfi és
izzó hazafi mérsékletével és világos-
ságával válaszolt neki, és megnyerte
a haladás minden barátjának korlát-
lan helyeslését és őszinte hozzájárú-
lását. Ily tényezőknél nincs szüksé-
gük rá, hogy egymással villongja-
nak. Azt fogják ellenvetni, hogy itt
az elvről van szó, s ezt illetőleg
nincs helye a megalkuvásnak, a kom-
promissumnak. Jelenleg azonban igenis
helyén való s meg van engedve, hogy
az elv alkalmazásának módja és kü-
lönösen a modus vivendi felett — a
győztes elveknek kifejezést adó új
törvény alkotásáig — tárgyalni lehe-
sen. sőt kelljen.

Es meggyőződésünk szerint az fog
történni. Alkalmos időben, a polgári
törvénykönyv keretében, a kormány
a törvényhozás elé fogja terjeszteni a
javaslatot, mely nemcsak a keresztel-
és kérdését fogja rendezni, hanem az
egész házasság- és családjogot is,
szabadelvűen, mindenki lelkiismeret-
etének kimélete mellett. Addig érvé-

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

A nászut.

A bájos asszonyka aggódva és mégis
kedvesen nézett férje arcába, midőn ezt
mondta:

— A mi engem nyugtalanít és boldog-
ságom közepette szerencsétlenné tesz, az,
hogy nem nézhetek lelkedbe. Szeretném
tudni, minő gondolatok rejlenek e magas
homlok alatt?

— Oh, édes szívem, ablaküveget elfe-
ledett a teremtő rajtunk alkalmazni. És ez
bizonyítást érdemelt, mert nem találta
szükségessé. Én különben szívesen hor-
dostam volna. Rajtam bátran lehet keresztül
nézni. Nincsen bennem hamisság. Ha te vé-
remnek lüktetését értenéd és legelrejtettebb
érütésem észlelhetnéd, ott is csak arról
győződnél meg, hogy szerelmem hozzád
mély és határtalan.

— Valóban? Szívüved meg vagy győ-
ződve, hogy szeretsz! És fogsz-e örökre
szeretni?

— Nem haragudnál érte, ha én is ily
kérdést intéznék hozzád?

— Te kitérőleg felelsz. Mintha a re-
dőtlen homlokodon egy kis, de tiszta nemet
látnék.

— Ne képzeldj drágám, és gondolkozz
kevesebbet e tárgyról. Engedd át magad
teljesen a boldogító jelennek. Nem szabad
minden szavunkat mérlegelni.

— Tudom, hogy neked nem tetszik, ha
én téged figyelve nézlek. Félsz, hogy kitalá-
lok valamit?

— Korántsem. Hanem őszintén meg-
vallva, kissé bosszant, hogy scénákat ke-
resel.

— Hát mondd, miről gondolkoztál az
imént?

— Nagyon polgári gondolatok motosz-
káltak agyamban. A bevétel és kiadásról
gondolkoztam.

— Ruháimat és kalapjaimat is belefog-
laltad, kedvesem.

— Mindenesetre . . . Nézd csak milyen
szép tájak repülnek el a kupé ablaka előtt.
Az emberek inség és nyomorról panaszkod-
nak és a buzaföldek gyönyörűek, a fák gör-
nyedeznek a gyümölcs terhei alatt . . . Mi-
lyen szép tiszta az ég, a levegő is kellemes-
en jön be a nyitott ablakon . . . Nemso-
kára megérkezünk, a hová igyekezünk. Ott
szerelemben és örömben élünk.

— Ha azokat a szerelem és öröm nap-
jait te meg nem keseríted.

— Én!

— Te!

— Mivel?

— Prózaisággal. — Pénzkérdés forog
eszedben, mikor én szerelemről beszélek.

— Azt mondják, a kinek a szerelem
mindig eszében van, ritkán él szívében.

— Te kétkedél szerelmemben?

— Mit gondolsz kicsi bolondom. Eszem
ágában sincs, szólt a férj és melegen át-
ölelve nejét csókjaival halmozta.

Az ifju asszony arcán csak az első
csók csattanhatott el, mert a többi elől el-
huzódott.

— Tehát már biztos vagy szerelmemről?
— kérdé az asszonyka gunynyal.

— Én soha nem is kétkedtem. Miért
jöttél hozzám feleségül. Te szép vagy és
én nem! Te gazdag vagy és én nem! Te
okos vagy és én — nem.

— Te gonyolodol, felelte pityeregve a
fiatal menyecske.

— Ugyan édes istenem, hát mit mondjak
neked. Semmi sincs inyedre, amit beszé-
lek . . . Látod én ami hegyi kirándulásunk-
ról akarok beszélni. Milyen szép is lesz
ott egyedül turbékolni, mert társaság még
nem igen lesz ott, mivel a kirándulásnak
nem érkezett el az ideje. A csendes csilla-
gos és holdsugaras estéken milyen idylli
lesz hallgatni a tenger csobogását, melyen
a hajók mint játékszerek ringatóznak. Oh,

nyes az, a mi törvény és az összes köröknek politikusan és hazafiassan kerülni kell mindent, a mi élessé teszi a kényeset, összeütközéssé hegyezi ki a véleményeltérést.

A szerb egyházi kongresszus. Brankovics György szerb patriárka csütörtökön egész délelőtt Nikolics Fédor báróval, a szerb egyházi kongresszus kir. biztosával, továbbá Stefanovics Sándor dr. a kongresszusi szervezkedő tizenötös bizottságának elnökével, és Popovics V. Istvánval, a budapesti Tökölánium igazgatójával, mint a bizottságnak jegyzőjével a szerb egyház szabályozására vonatkozó új szabályzatok végleges elkészítéséről tanácskozott. A tanácskozás után a patriárka a délutáni órákban Szapáry Gyula gróf és Csáky Albin gróf minisztereknél tisztelgett, hejlesztvén náluk a szerb kongresszusnak a jövő október első felére eső egybehívását. A bejelentést a miniszterek nemcsak hogy nem ellenézték, sőt azt igen kívánatosnak jelentették ki. Brankovics patriárka ma este Petrovics Geraszim, a budai gör. kel. püspök-helyettes kíséretében dályai uradalmára utazott.

„Torontál“.

Julius elsejétől új előfizetést nyitottunk a „Torontál“-ra és fölhevítjük lapunk azon előfizetőit, kiknek előfizetése Julius elsején lejárt, hogy előfizetéseiket minél előbb megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fönnakadás álljon be.

A „Torontál“ előfizetési ára:

Egész évre	12 frt
Félévre	6 frt
Negyedévre	3 frt
Egy hónapra	1 frt

Mutatványszámokat egy hétig ingyen és bérmentve küldünk, egyszerű levelezőlapon való megkeresésre.

A „Torontál“ kiadóhivatala.

engem ilyen esték és ilyen tájak szemlélése költővé tesz. S miután szárnyam nem nő, papírra vetem gondolataimat és ezek a gondolatok ha most nem is, de nemsokára szenzációt fognak kelteni, mert én olyan eseményeket írok le . . .

A gyönyörű menyecske türelmetlenül szakította félbe ura beszédét.

— Te tehát nagy ember akarsz lenni?

— Természetesen, volt a kissé fennhéjázó felelet. Nem akarok a közönséges emberek sorában maradni. Maradandó nevet akarok magamnak és neked szerezni.

— Oh, én ezt nem szeretném.

— Nem szeretnéd?

— Nem. Mert az emberek engem látva, azt mondanák: nézzétek így megy a nagy ember kis felesége.

— Hagyd ki az embereket a játékból, ha mi ketten elégedettek vagyunk, úgy ne is hederítsünk a világ szájára.

— De hiszen te is az emberek által lehetsz nagygyá.

— Nem áll. Engem műveim, nemes tettem emeljenek a magaslatra. Faust remek mű lenne akkor is, ha az emberek nem beszélnek róla. Igaz, hogy nehéz óráim, küzdelemteljes napjaim lesznek, de te mint örzőangyalom mellettem fogsz állani.

— Sajnálom, de én e kívánságodat nem

Az első titok.

— Uszodai élet. —

— Nem gondoljátok lányok, hogy az ideai uszodai élet nagyon unalmas? Szól egy asszonyka, a ki olyan bájosan merült föl a Bega vizéből, mint az a bizonyos mithologiai istennő a tenger fényes habjaiból.

Azonnal gyönyörű leányszemek villantak meg minden oldalról s csoportosulás támadt körülötte.

— Ah, unalmas!

— De mennyire!

— Csakugyan . . .

— Biz isten, — csengtek csókos ajkak minden oldalról.

— Valóban én is ezt tapasztaltam, — mondja Lilike, a ki hirtelen surrant elő valahonnan, mint valami vízi tündér. — Ti nagyon megajultatok. De ez így nem maradhat? Itt tenni kell — valamit.

— Végre is, nem vagyunk halak, hogy itt mindig csak uszunk.

— Igazán tenni kell valamit. De mit tegyünk?

— Megmondom én, mit tegyünk, — mondá elszántan és határozottan Lilike, a tükör-fürdő karfájához támaszkodva s bolondosan nevető nedves szemekkel nézett társnőire.

(Mindenképp figyel, Lili beszél.)

— A tükör-fürdőt valahogyan sanzirozni kellene az uszoda mellől, mert fő, hogy a gardes des damesektől megszabaduljunk.

Éjszótét, szeliden kék és haragos szemek minden oldalról helyeslően cikáznak Lilike felé:

— Ugy van.

— Igaz. Halljunk!

— De mit tegyünk?

— Mit? Azt — határozza meg Annuska, ő tapasztaltabb, hiszen már hetes asszony.

A fekete szemű asszony homlokáig elpirult.

— Véleményem, hogy az idén, már mindentől elkéstem. Hagyjuk jövőre.

Az általános vigág elragadt a legesendesebb teremtsére, a mindig melázó kis szökére, megszólalt ő is:

— Tavaly, mi minden történhetett volna Steigerwaldéknál, ha ott sört kapunk.

Lilike:

— El sem képzelem . . . Mennyi minden történhetett volna.

Annuska:

— Sörrel beszéltek, megszomjaztam . . .

A lányok suttognak s nevetik a hat hetes menyecskét. Annuska folytatta

— Megkivántam, ha mondom. Hozassunk sört.

— Éljen! Brávó!

(Ezalatt a gardes de dames-ok ásítottak a tükör-fürdőben. Am a lányok pajzán kacagására gyanus pillantásokat löveltek a harmatos kis nevetőkre:

egy-két mama átkandikált a rácsra, de biztosra vette, hogy az ötödik polgárit végzett merész kis leánynak „per kopfját“ éljenzik s megunygodva lehozódott a habokba.)

A teraszon tenyeres talpas hölgy jelent meg, a kezében tálcza volt, rajta fehér habos jéghideg sör.

— Mari, kinek viszi a sört?

Épen nagyságát keresem (s Annuska felé fordult), egy ur küldte.

— Bizonyosan a férjem. Ki más küldte volna?

Volt öröm. Éljen a férjed! A legokosabb férj! Még nem találták föl a telepathiát, és az a kitűnő ember, már a távolból is kitalálja neje gondolatát.

S ittak. Kitűnő sör volt, pompásan ízlett, átható hidegséggel áradt szét az erekben.

— Hozassunk még!

— Várjon, Mari, nézze meg, künn van-e még a férjem?

Kis idő múlva pihegve, szaladva visszajő a tenyeres-talpas hölgy.

— A nagyságos ur ebben a minutában ugrott le a fiakerről.

— A férjem? Csak most jött?

Annuska elsápadt. A lányok az ijedségtől tágra nyílt szemekkel bámultak egymásra.

— Ki küldte ezt a sört?

— Egy ur.

— Kinek küldte?

— Hirtelenében nem is emlékezem, hogy kinek küldte.

— Ne zúgjatok az istenért, a gardes des damesok meghallják.

— Oh, ha férjem megtudja!

*

Odakünn két ur a markába nevet.

— . . . Megitták.

— Hány liter volt?

— Gondolom hat.

— Micsoda utasítást adott Marinak?

— Hogy adja oda a sört a legelső szép asszonynak, a kivel találkozik s mondja, hogy a férje küldte.

A fiatal emberek még sokáig elnevetgeltek a hecczen.

*

Vége volt mindennek egyszerre. A nap forróságában, a megivott sörtől kissé fénylőbb szemekkel bámultak egymásra a vízi tündérek.

Annuska volt a legeslegbusabb . . . Vajjon mit fog mondani férje, ha megtudja, hogy megitták a más sörtét.

Eltitkolja.

És ez lesz az „első titok“.

A többi leányok is eltöprenkedtek, vajjon ki volt a fortélyos? Anna az öltözőbe menekült. Ah, ha a sört valami titkos imádó küldte, ha a férj megtudja,

teljesíthetem. A te gyenge nőd nem Hamlet, hogy jó kedélyt mutasson midőn belül a szenvedélyek, a fájdalmak bántják. Jobb lesz ha költői hajlamodat levetkőzteted és élsz a világnak és nekem. Elég gazdagok vagyunk ahhoz, hogy ne törjük magunkat. A költészet nem vezet boldogságra. Nagyon gyakran hallottam, olvastam és láttam, hogy a mai kor gyermeki gunyt üznek egy új kötet megjelenéséből, pedig az a költő, ki a könyvet teleírta, bizonyos szíve vérét öntötte a könyvbe. Nem is igen becsülik őket. Ne légy tehát a világ bolondja, mikor arra se neked, annál kevésbé nekem sincs szükségem.

— Asszony! — kiáltotta a férj és a kupé párnáira omlott. Ez volt tehát az a nő, kihez sorsát lánczolta, akit szeretni vélt, sőt akit most is szeret. Milyen szép és nincs szíve, nincs érzéke a költészet iránt. S mint nézte egy fájdalmas érzés vett rajta erőt és az ablakhoz ment, hogy a gyorsan el és feltűnő tájakban keressen vigaszt.

Az asszonyka is fáradt lett. Egy magával hozott vánkosból ágyat csinált magának és aludni akart.

— Gonosz ember! mondta félálmosan — a vasuton már jeleneteket csinál! — és elszunnyadt.

Mihelyt a férj ezt észrevette, lábujjhegyen nevéhez közeledett és csókot akart lehelni alabastrom homlokára, de meggondolta magát. Nem akarta felköltetni. Hiszen olyan bájosan alszik.

Visszatért az ablakhoz. Most már a váltakozó, szép táj sem gyönyörködtette. — Olyan fájdalmas, kínos előérzet vett rajta erőt. A vonat egy hidon ment keresztül. E pillanatban egy iszonyu robaj ráskód-tatta meg a léget és a föld eláuldyedt. Egy futó perczig halotti csend volt, de azután ordítás, kiabálás, sírás és jajveszokelés töltötte be a léget. A vonat a vízbe zuhant.

*

A mentés gyorsan kezdetét vette. Tömrdek hullát hoztak fölszínre, de élők, sértetlenek is kerültek napvilágra. A halottak közt volt — a fiatal férj is. A nő csak kis sérülést szenvedett és midőn férjét halva látta, majdnem eszt vesztette. Sirt, kezét tördelte, a hullára borult és azt könyeivel, csókjaival halmozta, hanem midőn férje holttestét elvitték és az örök béke helyére tették, a kérdést intézte önmagához:

— Vajjon boldog lettem volna e vele?

F. A.

kész a párbaj . . . Vértelenség lesz . . . S mindent az az ő mohósága okozta . . . Borzasztó!

A vízből két fekete szem csillámlott elő:

— Jerünk uszni szép csöndesen, — mondá Lilike; gömbölyű karját nekivágta a felduzzadt haboknak, a víz lázas pihegéssel takarta el . . .

Teni.

HIREK.

— **Személyi hír.** Malcom e Jeromos báró, miniszteri tanácsos a ma reggeli vonattal Nagybecskerekre érkezett, hogy a felsőmuzslyai telepesek ügyében eljárjon.

— **Eljegyzés.** Bene Dezső, Nagybecskerek városának rokonszenves főszámvevője eljegyezte özvegy Herczegné művelt és szeretetreméltó leányát Erzsikét. Gratulálunk!

— **Pénzügyi palota.** Ismételten volt alkalmunk azzal a palotával foglalkozni, mely a nagybecskereki Ferencz József tér egyik legszebb részét fogja képezni. Közöltük azt is, hogy a miniszter jóvá hagyta a terveket és a költségvetést, s ime mit látunk? hogy a palota még mindig nem épül. Teljes tisztelettel kérdezzük már most: ugyan hol rekedt meg ennek a sokat emlegetett palotának az ügye? Miért hagyják elmulni a nyarat anélkül, hogy belefognának az építkezésekbe?

— **Nagykikinda rendezett tanácsa.** A „Szegedi Híradó“-ban a következő meglepő hírt olvassuk, melyet megjegyzés nélkül nem hagyhatunk:

„N. Kikindán a rendezett tanács — mint levelezőnk írja — megalakítása sehogyan sem akar előre haladni. A milyen nagy tüzzel kívánták, épp oly nehezen kezdik meg az elhatározó munkát. Ugy látszik, hogy csak szalma-tüzzel lelkesedtek érte. Mint N. Kikindáról értesítenek bennünket, senki sem igaz barátja a rendezett tanácsnak, melyre a nagy szerb fészek különben sem érett meg. A rendezett tanácsot a beavatottak úgy fogják fel, mint a nem nagy számú, de az intelligencia zömét képező magyarság határozott kizárását a városközgyeinek vesetéséből. Ez által pedig az eddigi állapot határozottan rosszabbra változik és ezt első sorban a közügyek s a magyarság érzik meg. Ezt tudva érthetetlen a torontáli alispán azon rendelete, melylyel a kikindai előjárásra és szolgabíró-ságra ráparancsolt, hogy a rendezett tanácsot mielőbb alakítsák meg, különben megyei biztossal fogja keresztül vitetni. Érthetetlen ebben a rendeletben az, hogy a rendezett tanácscska alakulás elvégre is magának a községnek a dolga. Ha Nagy-Kikinda huzódzik tőle, nem lehet őt arra kényszeríteni még alispáni rendelettel sem, melynek kibocsátásával az alispán hatáskörét mindenesetre túllépte.“

Nagyon csodáljuk, hogy t. laptársunk felült ezen bizonyára nem rendezett levelező-jének. Mert az a szóban forgó rendelet nem az alispáni szeszély vagy basakodásának, hanem éppen a polgárság a k a r a t á n a k a kifolyása. Igaz ugyan, hogy van egy klikk (az utolsó képviselő-választásnál kisebbségben maradtak zöme), mely ellensége minden haladásnak, tehát a rendezett tanácsnak is, s ez a klikk inspirálta valószínűleg a Szegedi Híradó idézett cikkét is. De hát ez a klikk nincs hivatva azt mondani, hogy a „nagy szerb fészek nem érett még meg“ a rendezett tanácsra, s mi meg vagyunk győződve, hogy éppen ez a része a kikindai polgárságnak nagyon keveset törődik ezzel: milyen sorsa lesz majd a magyar intelligenciának a rendezett tanács megalakulása után. Ismerjük ezt a malkotens elemet s azért nem is vesszük nagyon komolyan az ő kifakadásait, melyeket úgy látszik Torontálmegeyében nem tudott elhe-

lyezni hanem bebocsáttatást kért a szegedi lapoknál, kik természetesen kevésbé ismervén a torontáli viszonyokat, az elégedetlenek felszólalásának tért engedtek.

— **Magyarosodunk.** Sztarcsova község iskolaszéke — mint levelezőnk írja — Szabadkay Ignác indítványára egyhangulag elhatározta, hogy a szerb, német és horvát tannyelvű négy iskola egyesítése mellett az 1892/3 iki tanév kezdetétől a tannyelv a magyar legyen. Nevezetes a dologban az, hogy ezen hazafias indítványt Jorgovics József, Tadicz Mita, Maximovics Vasza, Csaility István és Szabalyár József iskolaszéki tagok is lelkesedéssel fogadták el. Ezen elhatározásra különben már eleve jól elő volt készítve a talaj, amennyiben három év óta ezen iskolákban a magyar nyelv tanítására nagy gond fordított oly annyira, hogy az utolsó vizsga alkalmával a felsőbb osztályu gyermekek tisztán magyar nyelven vizsgáztak. Mindezekben nagy része van Steinbach Antal derék tanfelügyelőnknek.

— **A Váraljai-féle röpirat és a vidék.** Hertelendyfalváról írják lapunknak: A dél vidéki megyei bizottsági tagokhoz valami Váraljai Ferencz, jobban mondva csorbával telt „Hazafi Veral János“ féle pamphlet küldetett. Többen oly gyengék voltak, hogy ezen szennyes produktum miatt felháborodva népgyűlést akartak tartani; szerencsére azonban, találkozott egy okos ember, aki megmagyarázta, hogy méltóságon aluli dolog ily férczművel foglalkozni, melyben a henczegéssel párosult nemtelen boszu minden kétségen felül áll.

— **Tilos vadászat.** Nem valami pikáns kalandról van szó, mely hoimi titokban működő urakat vagy hölgyeket leplez le. Hanem arról a vadászokra leverőleg és boszantólag ható tényről, hogy a szenvedélyesebb vadászok már teljesen neki adták magukat a fűrj-vadászatnak, a mi pedig egyelőre ép oly tiltott dolog, mint barackot lopni. Mert igaz ugyan, hogy vándormadarakra július közepén már meg van engedve a vadászat, de ezeknél is költés ideje alatt tilos a vadászat. — Már pedig tudja mindenki, ki a vadászat titkaiba behatolt, hogy a fűrjek ezen időben költenek másodszer. — Tehát hands off! mint Váraljai ur írja könyvének X-ik részében. A rendőrkapitány pedig vigyázzon, hogy Hubertus tanítványai ne löjjenek akkor, mikor nem szabad.

— **Ránduljunk ki!** A helyzet szignaturája az unalom. Vannak ugyan emberek kik igen jól érzik magukat Becskereken, s ezek főleg a szalmaözvegyek, kik ilyenkor a szabadság mindennemű élvezetben usznak, de vannak olyanok is a kik megunják azt a czirkulus vicziózust, melyet a czukrázda és a kaszinó kert között járunk. Ezek az emberek komolyan gondolkoznak azon: nem-e ki lehetne valahová rándulni vasárnaponként a hol több az árnyék, jobb a víz és zengőbbek a madarak dalai? Például Marillába! Miért ne lehetne vasárnap korán reggel hajnalban innen külön vonaton elindulni, délben Marillán megebedélni, ebéd után kurizálni vagy kártyázni a hús fák árnyában, este a kuszalouban csárdást lejteni és másnap reggel ismét itt ülhetne az ember Becskereken. Lapunk mozgékonyabb olvasóinak különös figyelmébe ajánljuk ezt az indítványt.

— **Egy magyar telepes község jövője** érdekében folynak jelenleg tárgyalások Temesvárott a csanádi káptalannal. A káptalan birtokán alakult ugyanis Silingyia

mellett Dezsőháza, csupán magyar telepítvényesekkel, kik ott igen szépen viruló községet létesítettek. — A telepesek szerződése azonban most jár le és a megújítás a csanád egyházmegyei káptalantól függ. Elvárható, hogy a hazafias káptalan a tősgyökere magyar telep megerősítését a szerződés megújításakor a leghathatósabbban fogja segíteni.

— **Bérlet.** Tegnapi számunkban közöltük, hogy a Balázs Jekelfalussy család eleméri birtokát egy konzorcium igen előnyös feltételek mellett bérbe vette. Mint most az érdekeltek részéről értesülünk, eddig a nevezett birtok senkinek bérbe nem adatott.

— **A hol nincs szegény ember.** A pancsovai, antalfalvi és alibunári járásokban — mint lapunknak írják — az ez évi termés eredményét jónak mondhatni. A munkabér oly drága, a mi még sohasem volt. Ugy látszik, e vidéken nincs szegény ember.

— **Véres szerelmi dráma.** Pucsz Jova szerb ittebei legény szerelmi viszonyt folytatott Merksity Alexandrával. Mi, mi nem zavarta meg a két szerelmes közötti egyetértést, ma még ismeretlen. Jova mindasáltal nagyon el lehetett keseredve, mert 5-én az ittebei szőlőkben forgó-pisztolyal támadta meg a gyanutlan leányt s négy lövéssel életveszélyes sebet ejtett rajta. Jova azután elmenekült, de a csendőrség csakhamar üldözőbe vette, mire a legény, ki egy csürben vélt elrejtőzhetni az üldöző csendőrök előtt, a fegyvert maga ellen fordítá s hasába löve, szörnyet halt. A megsebesült leány életben maradásához kevés a remény.

— **Méregkeverő leányok.** Révaufaluról írják, hogy két otlakó leánytestvér, Danilov Kati és Mari összebeszéltek és elhatározták, hogy „szerecsika“ segélyével megmérgezik rokonukat Birkis Lubija nevű hajadont. A tervet végrehajtották és az áldozat bele is halt. A két leányt, miután a tanuk nemtelen cselekményüke bebizonyították, bezárták és vizsgálatot ellenük megindították.

— **Karlovai csendélet.** Labanacz Mladen és Stanacsov Milyt karlovai lakosok e napokban az utcán összeszólalkostak, de minden baj nélkül elváltak egymástól. Rövid idő múlva Labanacz kaszával felfegyverkezve kereste fel Stanatyevet s mulatni hívta. Ez élve a gyanuperrel, a meghívást el nem fogadta, mire Labanacz haza ment s most már pisztolyal kezében tért vissza s ismételte meghívását. Mivel pedig Stanatyev most sem engedett, a meghívásnak egy lövéssel adott nyomatékot. A lövés ugyan senkiben sem tett kárt, de Stanatyevet annyira felingerelte, hogy kaszáját véve az utcára ment, mire a két haragos atyafi összezapott. Labanacz kaszája jobbnak s ő maga ügyesebbnek bizonyult, mert Stanatyevet egy csapásra halálosan megsebesítette. Így egy vágással végezte el az ő aratását s ezzel megkereste több évre való kenyereit.

— **Régi forintosok beváltása.** A pénzügyminiszterium figyelmezteti a közönséget, hogy az 1882. évi január hó 1-éről keltezett és forgalmon kívül helyezett 1 frtos államjegyek július hó 1-től kicserélését 1893. évi december hó végéig már csak a cs. és kir. közös pénzügyminiszteriumhoz intézendő, szabályszerűen bélyegzett folyamodvány alapján fogják megengedni. Ez utóbbi határidő eltelté után az említett 1 frtos államjegyeket többé sem beváltani, sem kicserélni nem fogják.

— **Az európai civilizáció és a legyezők Japánban.** Japánban oly otthonos az európai civilizáció, hogy már az eredeti japáni legyezőket is kiszorította hazájából, míg nálunk Európában folyton nagyon kedvelik s a szalonok díszítésére is alkalmazzák. Japánban már a távoli vidékeken is mind ritkább a bambusz nád és olajos papírból készült legyező. Az európai gyártmányokat többre becsülik.

A „Samson“ szivarkák kijönnek a forgalomból. Az alsóbb néposztályban kedveltségnek örvendő „Samson“ szivarkák legközelebb kijönnek a forgalomból. helyükbe új szivarkák jönnek, melyeknek „Kalifa“ lesz a nevük. Az új szivarkák vékonyabbak, mint a forgalomból kikerülők, de jobb minőségű török dohányt tartalmaznak. A „Kalifa“ felirással nem a szópórák vannak ellátva, hanem magán a szivarkán. Valószínűleg már augusztus 1-én kerülnek forgalomba.

Irodalom és művészet.

* Hangverseny. Altmann Leo fiatal hegedűművész már jelzett holnapi hangversenyének műsora a következő:

1. Mendelssohn: hegedű-verseny előadja Altmann Leo ur, zongorán kísére Ripka Armin ur.
2. Lohengrin-trio előadják: Kokics János ur harmonián, Ripka Armin ur zongorán és Altmann Leo ur hegedűn.
3. Vieuxtemps: Ballade és polonaise hegedűn Altmann, zongorán Ripka ur.
4. a) Heine Henrik: Die Wallfahrt nach Kevelar.
b) Abrányi Emil: Hervadás, szavalja Eckstein Malvin k. a.
5. a) Chopin Sarasate: Nocturne hegedűre zongora kísérettel.
b) Hiller László: Margit-román hegedűre zongora kísérettel.
c) Hubay Jenő: csárdajelenetek hegedűre zongorakísérettel.
6. Meyerbeer: Grande fantaisie, zongorán előadja Geiger Jenni k. a.
7. Sarasate Zigeunerweisen, előadják: Altmann Leo és Ripka Armin urak.

* A hercegprimás sajátkezű jegyzeteit, melyet a főrendiházban rögtönzött beszédéhez készített, közli a „Magyar Gényusz“ legújabb száma. Nemkülönböztetve méltán keltetett feltűnést az a két kép, melyek a Balatonfüreden időző Stefánia özvegy trónörökös kiséretét mutatják be. A fényesen kiállított szám ezeken kívül még a következő érdekes tartalommal bír. Kohn Dávid „Az új pénzről“ értekezik szellemesen és tárgyilagosan. Igen érdekes közlemény továbbá az is, mely a főrendiház hangulatát és képét tárja az olvasó elé, akkor, midőn Magyarország hercegprimása beszélt. De a legnagyobb örömmel emeljük ki Dóczy Lajosnak „Oláh Nibelungok“ című, szelentől szikrázó novelláját. Ignóty és Verényi György hangulatos költeményei, valamint a 10 képpel illusztrált „Spanyol bika-riadalok“ című rendkívül érdekesítő cikk megannyi bizonyítékai a „Magyar Gényusz“ életrealitásának. E számban találjuk továbbá Ferdinánd román trónörökös s menyasszonyának, Viktoria edinburghi hercegnőnek sikerült arcképét és a Belcev gyilkosainak porében tartott végtárgyalást ábrázoló képet is. Az említettek kívül a „Magyar Gényusz“ behatóan foglalkozik a napirenden lévő aktuális eseményekkel, melyeket a leghivatottabb tollak ismertettek, s melyeket a legkiválóbb művészek mutatnak rajzokban. Mindezek mellett a „Magyar Gényusz“ a legolcsóbb hetilapok egyike a közönség, mely méltán érdeklődik az illusztrációk iránt, melyek az eseményeket képekben mutatják be, könnyű szerrel juthat e fényes kiállítás laphoz. A „Magyar Gényusz“ előfizetési ára egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr. Ujjonnan belépő előfizetőink a „Kenyér“ című emléklapot ingyen kapják. A „Magyar Gényusz“ szerkesztősége és kiadóhivatala, Budapest, VII., Kerepesi ut 14.

* A szellemi szórakozás ép oly élet-szükségletünk, mint a testi szórakozás, a szellemet táplálni ép úgy kötelességünk mint a testet; a szellemi szórakozást az olvasásban találjuk, a szellemi táplálék a jó irodalmi mű. Ily szellemi táplálékot nyújt, ily szellemi szórakozást szerez olvasóinknak a legelterjedtebb, s főleg a női

olvasó közönség előtt legkedveltebb lap a „Képes Családi Lapok“, mely a költő király Jókai-val együtt a magyar irodalom legelső tehetségeit számítja munkatársai közé, s oly magas nivóra emelkedett, hogy nemcsak a főúri családok, hanem a legfelsőbb uralkodóház több tagjai is a lap előfizetőinek díszes sorába lépett. E lap melyet Tolnai Lajos mint szerkesztő és Váradi Antal, mint főmunkatárs vezetnek, legutóbb megjelent számában: Harmath Luizának elbeszélését, s Jókai Mór rajzának befejező közleményét hozza. Különösen érdekessé teszi a számot Carmen Silvia, a román királyné, rajza „A kutya tető“, ugy Lauka Gusztáv humoros beszélykéje, valamint az „Orról“ írt érdekes érdekesítő tanulmány; a sikerült, lendületes verset: Vértessy Gyula írta e lap számára.

Táviratok.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése július 15-én.)

Budapest, július 15. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A képviselőház ma délelőtt rövid ülést tartott, melyen befejezték a valuta-reformokra vonatkozó tárgyalásokat. Wekerle pénzügyminisztert zajosan megéljenzették. Az ülés tizenegy órakor véget ért.

A képviselőház holnap délben ülést tart.

Az országgyűlés első ülészaka a jövő hét folyamán csupán elnapoltatni fog szeptember 26 áig és csak a delegációk üléseinek bezárása után, zárják be az első ülészakot. Közvetlenül rá megnyílik a második ülészak.

A miniszterelnök szabadságon.

Budapest, július 15. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Szapáry Gyula gróf miniszterelnök a nyár egy részét taksanyi birtokán tölti, a hova Tarkovich államtitkár, Barkassy osztálytanácsos és a kezelőszemélyzet egy része is követi fogják, a folyó ügyek elintézése végett.

Felirat Kossuth Lajoshoz.

Budapest, július 15. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A függetlenségi és negyvennyolczas párt elhatározta, hogy Kossuth Lajoshoz feliratot intéz, melynek szerkesztésére a párt egy bizottságot küldött ki.

Írányi beteg.

Budapest, július 15. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Írányi Dániel, a függetlenségi és 48-as párt agg vezére súlyosan megbetegedett. A párt tegnapi értekezletében Helfy Ignácot kérték fel a szünet alatt a párt ügyeinek vezetésével.

Hazaáruító asszony.

Budapest, július 15. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Kolozsvárról sürgőnyzik, hogy az ottani államügyész hazaáruulás miatt vádat emelt Ratiu dr. neje, Emilia ellen, mivel az a tordai eset alkalmából távirati és levélbeli tudósításokat küldött a bukaresti lapoknak.

A xanteni vérvád.

Budapest, július 15. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Cleveből jelentik, hogy Buschhoffot az esküdtek a

rituális gyilkosság vádjára alól felmentették.

Kolera.

Budapest, július 14. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Saratovból jelentik, hogy ama hir folytán, hogy élve eltemetik a betegeket, a nép megrohanta a kolera kórházakat s két hivatalnokot megölt. Erre kivonult a katonaság is, s a nép közé lőtt. Három ember nyomban szörnyet halt, s négy súlyosan megsebesült.

Közgazdaság.

A budapesti gabnatözséről.

Budapest, július 15. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Buzakinál a gyenge, vételkedv jó, forgalom 12000 mm. Buza 10—15 krral, rozs 5 krral magasabban kelt el.

Határidőüzlet:

Buza ősze 8.17—19.

Buza tavaszra 8.61—63.

Tengeri jul.—aug. 4.80—82.

Tengeri aug.—szept. 4.89—91.

Tengeri ápr.—máj. 5.21—23.

Zab tavaszra 5.48—50.

Káp-repeze 11.25—35.

Időjárás: forróság.

REGÉNY-CSARNOK.

Egy csúnya asszony története.

(Eredeti regény egy kötetben.)

— A „Torontál“ számára írta: —

Törös Tivadar.

(2-ik folytatás.)

II.

Ki ne tudná, hogy fiatal leányok életében milyen rettenetes percz az, mikor szerelmük és az anyai szeretet közt kell választani. Mikor szívük egész rajongással hozzá közel ahhoz, a ki először ébreszté bennük a szerelmet, és az akkor oda mutat egy másik alakra, ki az anya rábeszélésére építi föl minden reményét.

Az első mindig legalább is fiatal ember, a szerelmén kívül alig bir egyebet. A másik többnyire korosabb ember, a ki érzi, hogy a jólét a miben él, nem egész bizonyosra hajtja hozzá a leányt, kinek szépsége rajongó szerelmet, fiatalsága pedig ideálisabb, ifjabb embert kíván.

Oh, hányszor támad föl ez a nehéz küzdelem az életben, és milyen kevésszer ad a sors ilyenkor az ábrándoknak igazat! A szívek tetszhalála áll be mindig attól a lelketlen felfogástól, hogy „ha nem szereted most, majd megjön az később.“ Rá van alapítva erre a néhány szóra sok száz és ezer élet boldogtalansága.

A szerelem, majd megjön később...

Vajjon hány szülő mer akkor, midőn ozzel nógatja leányát, arra gondolni, hogy amikor az ifjuság verőfénye vette körül az ő szívét is, akkor ők titkon egymásnak nyújtottak kezüket s helyzetük bizonytalansága csak lángolóbb érzésre, törhetlen ragaszkodásra készítette őket. Védtek egymást azzal a mijkor egyedül volt: szerelmükkel. És később már a szerelem semmi? És minden boldogság a kényelemtől származik?

Vajjon hány szülő mer ilyenkor arra gondolni, hogy attól a perctől kezdve, mikor nekik is azt mondták, hogy „a szerelem megjön később” mennyit szenvedtek első szerelmükért? És hány anya merné bevalani leányának, hogy a mikor vele is megkérdeztették a fiatal, még nem jó módban élő embertől, hogy „mid van a sziveden kívül?” mekkora fájdalom volt ez, és mennyire szeretett volna a visszavonuló bus fiu nyakába borulni és esküdni, hogy csak öt szereti úgy szegényen; mert a küzdésben támad a szerelem igazi próbája: a hűség.

Talán jó, hogy olyan sajátságos hatása van az időnek a szívekre is. Csinál két korszakot. Az ábrándokét és az élet prózáját. Az első a szerelem, a másodiké egy különös nyugtalanság, mely csak a jólét után törekszik és csak ennek az öln tud megpihenni. A leányból olyan anya és az ifjúból olyan apa lesz, kik ritkán tudnak egykori frigyük megújulására valami biztosíték nélkül gondolni.

Pedig ha vész is a költőiség a földről, ha nem is troubadurok vallanak manapság szerelmet, mégis nagyon sok szomorú drámája születik a szerelemnek abból, hogy meg kell kérdezeni szigoruan egymástól: Mid van a sziveden kívül?...

Az öreg, özveg Kolbayné is így gondolkozott az életről, mikor a leánya szöke fűtös fejét ismét fölemelte öléből s a zokogó Margit könyektől csillogó kék szemibe tekintve, ki tudja hányszor kérdezte tőle:

— Nagyon szereted Károlyt?

— Meghalok érte, — volt a fuldokló válasza.

— És ha hozzá mész és a ti boldogságok engemet temet el? Nyugodt leszel-e akkor?

— Anyám, oh, hogy mondhatasz ilyent?!

— Vagy talán én már nem kívánhatok tőled semmit? Ha az ember fölneveli gyermekét, gondal, szeretettel, nem érdemes arra, hogy az a gyermek hálából biztosítsa öreg napjait. Nem kívánhatnék annyit tőled, hogy hadd el Károlyt a ki még semmi és menj helyette a dugasdag emberhez, Dengelegihez, akit még a grótok is szeretnének leányuk kérőjének. Hogy Dengelegi egy kissé koros, az se igaz. Alig negyvenes. A legjobb kor. A kit a férfiak ilyen korban választanak, azt halálig megbecsülik.

— De ha nem tudom, és nem fogom soha szeretni, anyám! Boldog lennél-e te, ha látnál mellette örömtelen elhervadni? Ha egész életem egy kálvária-ut volna azért, hogy csifra, irigyelt gazdag asszony legyek; boldog lennél-e te így?

— Hát le tudnál mondani palotákról, pompáról és arról a kimondhatlan érzésről, mit a sok pénz ad azért, hogy Károlyval két szegény ördög szomorúságát próbáld meg, talán hosszú évekig?

— Lemondok, örökre...

— Ki biztosít arról, hogy ezt idővel nem bánod meg?

— Az, hogy mindig szeretni fogjuk egymást!

— A szegénységben, lányom, a szerelem nagyon csenevész virág, hamar kihal... Vagy talán azt hiszed, — kezdé élénkebb hangon, mintegy új gondolattól megkapva Kolbayné — hogy az én kis nyugdíjam

ezután is elég lesz arra, hogy fentartson minket? Különösen téged valóságos kisaszonynak a Károly kedvéért? Ez talán sok is lenne. Talán ő tudja majd fizetni a sok adósságot, amiért isten tudja hogy miért nem üztek ki eddig is innen... Igen kegyetlen vagyok, mert megérdemled!

— Dengelegiért, azért a különös emberért?

— Különös ember! — folytató némi reménnyel a Margit anyja — lári fári. Irigylük a gazdagságát és pletykálnak róla. Persze, szeretne mindenki nála dúskálni s mindenki csekélységért ezeket harácsolni tőle, és hogy ez nem megy, aztán ezért minden mesét kigondolnak reá. — Gyanus a vagyona; azt se tudni honnan jött ide; különös ember... Hanem azért ha tiz leánya volna akármelyiknek, mind a tizet utána adná! És amikor reád esik a szerencse, amit irigyelne három vármegye, te előállasz amolyan leányos érzékenységgel, és egy csinos fiatal emberért, aki semmi, lemondasz mindenről. — Oh, kitől is tanulhattad ezt az esztelenséget?!

— A szívetőtől!

— Azt is a szívedtől tanultad, hogy életem utolsó napjaiban egyedüli kívánságomnak velemmel együtt ajtót mutass?!

— Anyám, ne gyötörj így!

— Légy nyugodt, — látszott végezni tompa, szenttelen hangon Kolbayné fölállott ültéből, — nem lesz egyetlen szavam se több hozzád. Légy okosabb nálamnál, gondozd jobban a boldogságodat; meglátod, mire megy vele. — De arra esküszöm, — kiáltott föl szenvedélyesen az öreg asszony — hogy a mig én élek, a Károlyé nem leszel! Az öreg Kolbayné, fiatal korában maga is büszke szépség, mint egy szorgos városi tanácsos felesége, meglehetősen fényűzés közt élt, s a férje halála után bekapogtatott szükség nagyon érzékenyen érinté. Alig álmodott álmait látta tehát valósulni, hogy leánya révén, most a régi-nél is nagyobb pompához jut.

Annál keserűbb volt tehát fájdalma a Margit vonakodása miatt. Föl nem tudta fogni kiégett szívének érzésével, hogy Margit hogyan tud annyi csábító álmot elűzni magától.

Az a szép, csupa lélek és szenvedélyből álló leány pedig, rajongásszerű imádatlall ragaszkodott Károlyhoz, az ő hü semmi-jéhez, a ki talán pár év múlva egy szerény körülmények közt élő mérnök lesz; vagy talán még több idő is fog hozzá kelleni, hogy ennyire is vigye és magáéva tegye Margitot.

Kolbayné vágyott az öregség hiúságos gazdagságára, Margit pedig a czélt ért szerelem boldogságára, minden számítás és önzés nélkül.

Igen természetes, hogy így szenvedélyei egymás ellen fordultak és az eszes hiúság szembe került a szerelemmel. Így került Margit arra a való pontra, hogy anyja iránti szeretete vagy szívének első szerelme előtt hajoljon meg?

Mi történjék? A gyermek győzzen benne vagy az ifju leány?

Oh, beh rettenetes perca is az, a midőn a leányoknak az anyai szeretetért szerelmüket kell föláldozni!

Melyik férfi tudna egy ilyen perczen elég erős lenni?

(Folyt. köv.)

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1892 május 1-től.

Menetrend a Nagykikinda — nbecskereki vasútvonalon

		3512	3514	3502
		v. v.	v. v.	sz. v.
		I. II. III. osztály		
Nagy-Kikinda — Nagy-Becskek.	Budapest ind.	6.30	8.25	2.35
	Temesvár "	9.50	11.20	4.00
Nagy-Kikinda	"	3.05	4.05	7.20
Karlova	"	4.02	4.46	8.04
Beodra	"	4.28	4.57	8.19
Török-Becse — Aracs	"	5.38	5.38	9.02
Kumán	"	6.08	5.56	9.22
Melencze	"	6.40	6.13	9.42
Ellemér	"	7.09	6.34	10.01
Nagy-Becskek	érk.	7.33	6.51	10.15

		3501	3511	3513
		sz. v.	v. v.	v. v.
		I. II. III. osztály		
Nagy-Becskek — Nagy-Kikinda	ind.	5.50	12.00	7.20
Ellemér	"	6.08	12.21	7.44
Melencze	"	6.30	12.51	8.16
Kumán	"	6.46	1.11	8.37
Török-Becse — Aracs	"	7.11	1.49	9.19
Beodra	"	7.45	2.29	10.04
Karlova	"	7.56	2.42	10.22
Nagy-Kikinda	érk.	8.36	3.30	11.18
	Temesvár "	—	5.20	4.24
	Budapest "	1.20	—	8.16

Menetrend a Torontáli helyi érdekű vasutak vonalain

		3643*	3602	3612
		v. v.	sz. v.	v. v.
		I. II. III. o.		
Versecz — Nagy-Becskek.	Temesvár ind.	—	—	12.00
Versecz	"	5.50	2.20	—
Versecz-Rét	"	5.57	2.25	—
*Temes-Paulis	"	6.03	2.32	—
Bethlen-Tanya	"	6.11	2.42	—
*Szivattyutelep	"	6.22	2.54	—
*Loudon-Tanya	"	6.29	3.04	—
Nagy-Margita	"	6.37	3.13	—
Zichyfalva	"	6.49	3.25	—
Györgyháza	"	7.01	3.40	—
Szécsénfalva	"	7.16	3.57	—
Ó-Lécz	"	7.24	4.07	—
Kanak	"	7.33	4.19	—
Bóka	"	7.49	4.38	—
Szécsány	érk.	8.00	4.52	—
	Párdány l. alul.	—	—	—
Szécsány	ind.	4.01	8.10	5.07
Szárcsa	"	4.27	8.24	5.24
*Lajosmajor	"	4.41	8.37	5.37
Pusztá-Kenderes	"	4.51	8.48	5.46
Lázárföld	"	5.01	8.51	5.57
Nagy-Becskek-Bégapart	"	5.32	9.15	6.31
Nagy-Becskek	érk.	—	—	6.35

		3601	3611
		sz. v.	v. v.
		1., 2., 3. o.	
Nagy-Becskek — Versecz.	ind.	8.15	—
Nagy-Becskek-Bégapart	"	8.22	5.25
Lázárföld	"	8.50	5.58
Pusztá-Kenderes	"	8.56	6.06
*Lajosmajor	"	9.2	6.14
Szárcsa	"	9.16	6.30
Szécsány	érk.	9.29	6.45
Szécsány	ind.	9.44	7.00
Bóka	"	9.57	7.15
Kanak	"	10.14	7.35
Ó-Lécz	"	10.23	7.46
Szécsénfalva — Ráros — Istvánvölgy	"	10.32	7.58
Györgyháza	"	10.42	8.10
Zichyfalva	"	10.54	8.27
Nagy-Margita	"	11.09	8.43
*Loudon-Tanya	"	11.18	8.52
*Szivattyutelep	"	11.26	9.01
Bethlen-Tanya	"	11.39	9.15
*Temes-Paulis	"	11.47	9.25
Versecz-Rét	"	11.55	9.33
Versecz	érk.	11.59	9.37
	Temesvár "	8.16	—

		3702	3712
		v. v.	v. v.
		II. III. o.	
Szécsány — Párdány.	ind.	9.34	7.05
Módos	"	9.56	7.32
*Fény	"	10.07	7.44
Párdány	érk.	10.18	7.56

		3713	3711
		v. v.	v. v.
		II. III. o.	
Párdány — Szécsány.	ind.	7.00	3.50
*Fény	"	7.13	4.08
Módos	"	7.27	4.18
Szécsány	érk.	7.50	4.41

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 perczig — a percek számjegyeinek aláhúzása által (6.00—5.59) vannak megjelölve.

A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájler Lajos.

Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

H i r d e t é s e k.

8365. ki. sz. 1892.

(326—1.1)

Hirdetmény.

Nagybecskerek város területén lakó valamennyi hadmentességi díj fizető kötelesek, ezennel értesítetnek, miszerint az 1892. évi hadmentességi díj főkönyv immár elkészült és minden egyes díjkötelesre a hadmentességi díjelőírás teljesített.

Ennélfogva felhivatnak, Nagybecskerek város területén lakó összes hadmentességi díj kötelesek, miszerint haddijrtózásuknak könyvecskéjükben leendő beigtatása céljából, legkésőbb folyó hó végeig a haddijkönyvecskéinek felmutatása mellett a városi pénztári hivatalnál annál is inkább jelentkezzenek, mivel ezen mulasztás pénzbírságot von maga után.

Nagybecskerek, 1892. évi július hó 6-án.

Krsztics János,
polgármester.

Elszökött csikók.

Vasárnap folyó hó 10-én egy egyéves barna és egy kétéves barna csikó, az utóbbi fehér csillaggal a homlokán, fürdészközből elszökött. (329—1.1)

A t. feltalálók kéretnek a tulajdonost **Grassl Antalt**, Német-utca, Nagybecskereken értesíteni.

3348. szám 1892.

(322—2.2)

Pályázati hirdetmény.

A 69-ik kéményseprési kerületet képező Réva-Ujfalu községében a kéményseprési állás lemondás folytán megüresedett.

Felhivatnak tehát mindazok, kik ezen — a községi pénztárból havi utólagos részletekben fizetendő — 460 frt évi fizetéssel egybekötött állást elnyerni óhajtják, s az 1884. évi XVII. tcz. 4. §-ában előírt kellékek birtokában vannak, hogy képesítési és erkölcsi bizonyít-

ványokkal felszerelt pályázati kérvényüket f. évi **augusztus hó 10-ig** alulírt községi előjáróságnál nyújtsák be.

A megválasztandó köteles leendő a fenti fizetésért a megyei szabályrendelet 3. §-ához képest az összes egyszerű, orosz és buvó kéményeket tisztítani anélkül, hogy a 4. §-ban érintett díjakra igényt tarthatna.

A román és szerb nyelvben jártas pályázók előnyben részesülnek.

Réva-Ujfalu, 1892. évi július hó 8-án.

Roskulecz, jegyző.

Petkov, bíró.

9820. ki. sz. 1892.

(327—2.1)

Pályázati hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, hogy Nagybecskerek városa a nagyszentmiklósi m. kir. földmives-iskola részére egy tanulónak ellátása céljából alapítványt tett: felhivatnak ennél fogva mindazon irni és olvasni tudó legalább is 17 éves koru és egészséges testalkatu egyének, kik az érintett iskolát látogatni illetve ezen alapítványi helyre pályázni szándékoznak, hogy az ez iránybani kérvényeiket folyó évi **augusztus hó 6-ig** napjáig alóírotthoz nyújtsák be.

Nagybecskerek, 1892. évi július hó 12-én.

Krsztics János s. k.,
polgármester.

Segédjegyzőre,

ki egyszersmind végrehajtó is lenne, van szükségem. A német nyelvet szó- és írásban birnia kell. Teljes ellátást (mosáson és ágyneműn kivül) s 12 forint havi fizetést és a végrehajtásoknál napi 1 frtot biztosítok neki. Az állomás f. évi **augusztus hó 1-én** elfoglalandó.

Kelt Tóbán, (Torontálmegye) u. p. M. Czernya
1892. évi július hó 12-én. (328—1.1)

F u l d a P á l,
körjegyző.

H i r d e t é s e k

felvételnek

e lap kiadóhivatalában

Uri-utca 276-4. szám alatt.